

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**In Vaticinia Isaiae, Prophetae Clarissimi, Paraphrasis,
Heroico carmine conscripta**

Carpenteius, Joannes

Antverpiæ, 1588

Cap. 26.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68688](#)

*Et genus omne nouæ bellaria lautitiae,
Vinaque fusa cadiis bene defecata picatis,
Largus opum promet sine more modoque suarum.*

⁷ *Hoc ipso quoque monte, sacræ post singula pompe
Fercula, per lœtum faustis prælata triumphum
Omnibus, currum pileata sequetur eburnum
Turbavirum, laqueo ceruicem & brachia tristis
Torta catenati, iam dudum ab origine prima
Quos Deus uno omnes edicto soluet, & illud
Ingens, horrendum, nulloque domabile ferro,
Ipse sua scindet vinclum fatale securi,
Et funem abrumpet, textique ligamina lini,
⁸ *Aeterno damnans * absorbtam carcere mortem.
Tum luctus, gemitusque procul, fletusque facessent,
Nullæ oculos lacrymæ, nullus confusa notabit
Orarubor, Deus hæc Deus una eademque litura
Deterget: procul opprobrium, atque infamia turpis,
Triste procul toto decedet dedecus orbe.
Hæc rata erunt: Deus est cælo qui fatur ab alto.**

⁹ *O qui plausus erit populi sua dona, suaque
Tum demum agnoscens opes! En (scilicet) ille,
Ille Deus (dicent) noster, qui vota suorum
Irrita, nec rapidis spes nostras tradidit austris.
En Dominus Deus, ille Deus, quem profuit arctis.
Fortiter in rebus diro expectasse sub hoste.
En nostræ pretium fidei, mercésque laboris:
Iam præsto est promissa salus, eterna voluptas,
Qua fruimur magni præclaro munere regis,
Veriloquique Dei, miranda potentia cuius
Omnibus hoc ipso sæclis in monte canetur.*

*At vero aduersas (que plurima turba) phalanges,
Ut paleæ tenues plaustro crepitante teruntur,
Comminuet Deus armipotens, "frustra natantum
In morem, nunc hic, nunc illuc fessa vici sim
Brachia iactantes sternet: tum gloria vestra
Occidet, ô reges, fastisque abrasa vetustis,
Et tituli, "atque arcis, & latus mænia fossis
Vallata, in cinerem & fumum soluentur inanem.*

Cap. 26. ¹ *His demum exactis, que cunque vireta tenebunt
Fortunatorum nemorum, sed eisque beatas,
Purus ubi campis pluvio sine turbine ventus
Spirat, & eterna ver immortale inuenta,
Felices animæ, fati votique potentes,*

⁷ *Et præcipitabit in
monte isto faciem
vinculi colligati super
omnes populos: & te-
lā quæ orditus est su-
per omnes nationes.*

⁸ *Præcipitabit mor-
tem in sempiternum.
Et auferet Dominus
Deus lacrymam ab
omni facie: & oppro-
brium ab vniuersa
terra: quia Dominus
locutus est.*

⁹ *Et dicet in die illa:
Ecce Deus noster
iste; expectauimus eū,
& saluauit nos. Iste
Dominus; sustinui-
mus eū, & lætabimur
in salutari eius.*

¹⁰ *Quia requiescat
manus Domini in
monte isto. Et tripu-
rabitur Moab sub eo,
sicut teruntur paleæ
sub plaustro.*

¹¹ *Et extendet manus
suis sub eo, sicut ex-
tendit natans ad na-
tandum: & humiliat
gloriam eius cum
afflitione manuum eius.
12 Et munimenta sub-
limum murorum tuo-
rum concident: &
humiliabuntur & de-
trahentur in terram
usque ad puluerem.*

Cap. 26.

¹ *In die illa cantabi-
tur canticum istud in
terra Iuda; Vrbs for-
titudinis nostræ Sion:
Saluator ponetur in
ea murus & antemu-
rale.*

O

Non

Non intermis̄is pangent hunc cantibus hymnum:

*Qui sibi diuitias quondam dum vita manebat,
Audaci peperere manu, qui bella secuti
Impia, crudeles insonti sanguine dextras
Tingere non veriti, ius ausis fasque nefandis
Iustitiamque ipsam cupida de mente fugarunt,
Illi urbes, illi turrita palatia nuper
Inuitis ablata fleant, mœstique requirant,
Ne quicquam fuso gemitu que gratia luxus
Sæuiti. & fuit viuis; que cura superbas
Cogere opes, eadem mersos Acheronte sequatur.
Nos nihil h.ec tangunt alta tam pace fruentes,
Et meliore loco postos: urbs nostra iugóque
Arx fundata alto, nullisque obnoxia telis:
Est Deus, ille Deus, populi tutela salisque
Vera fut, murisque minas aduersus manes,
Et propugnaculum nullo superabile marte.*

Hymnus Gus
canticum ec-
clesia trium-
phantis post
cōsummatio-
nem sœculi.

² Aperi te portas, & in-
gredietur gens iusta,
custodiens veritatem.

³ Vetus error abiit:
seruabis pacem, pacem,
quia in te sperauimus

⁴ Sperasti in Domi-
no in sæculis æternis,
in Domino Deo forti
in perpetuum.

⁵ Quia incutuabit
habitantes in excelso,
ciuitatem sublimem
humiliabit, humili-
bit eam usque ad ter-
ram, detrahet eam
usque ad puluerem.

⁶ Concubabit eam
pes, pes pauperis &
grebus egenorum.

⁷ Semita iusti recta
est, rectus calix iusti
ad ambulandum.

² *At vos ô sanctæ custodes urbis, apertis
Excipite hanc gentem portis, que consciæ recti
Ius verumque colit, coluitque tenaciter omni
Tempore: ³ nam veterem iam dudum pectore toto
Errorem expuimus, noua iam sunt omnia nobis.
Quare promissam, genitor sanctissime, pacem
Seruabis, pacem viuis, & lumine casis
Optatam: nam siue mori, seu vivere dones,
Tu spes semper eris nostræ non vana salutis.*

⁴ *Hic certè Deus est, quem vos sperastis ab alto,
Felices animæ, & saeculis melioribus ortæ;
Sed quem, quo, Deum? non muto stipite sculptum,
Ast immortalem, fandi memorem atque nefandi,
Ulciscique malos, iustosque beare potentem.*

⁵ *Hic est ille Deus, qui fulminis igne irsulci
Terribilem armatus dextram, fera colla, trucésque
Regum ceruices curuabit, & alta tenentes,
Sublimique loco fissos detrudet ad ima.*

*Hic est qui magnas face vindice adobruet urbes,
Aequabitque solo, redigéisque in pulueris atrí
Congeriem informem. ⁶ pes proteret inuidus illam,
Pes inopis, & planta virum non mollis egentum.*

⁷ *At iustos, duce te mundi per denia durum.*

*Carpentes iter, & nulli remeabile viuo,
Non implexarum diuertia torta viarum,
Non densi saltus, non difficiles conualles.*

Inuidosè di-
ctum in diu-
ties & poten-
tes, ad confa-
lationē pau-
perum & ab-
iectorum.

A recto

A recto poterunt unquam diuertere calle;
 Sed stabili monstrata semel compendia passu,
 Non hoc, non illo seducti errore, sequentur.
 Atque adeò, si quando pedes offendere nostros
 Contigit, erigimur subito; te nempe paratam,
 Dux bone, dante manum, callémque docete relictum.
 * Et quanquam lapsus non sit leuis, attamen in te
 Sperantes, ductumque tuum, quemcunque laborem
 Ipse iubes, alacres ferimus, sempérque feremus:
 Donec (quod votis ardentibus expectamus)
 Nomen ubique tuum, promissis ritè solutis,
 Expletaque fide, populo celebretur ab omni.
 * Interea, seu nox tenebras inducat inertes,
 Seu roseum lux alma diem, te pectore toto
 Quærimus, ô hominum superumq; eterna voluptas,
 Tementes sitiunt unum, præcordia anhelant
 Nostra, Deus nostræ custos auctorque salutis.
 * At non hos ignes, hos puri pectoris astus,
 Votaque præpetibus calum affectantia pennis,
 Impia persentit scelerate insania turbae,
 Nec nisi cùm leges exerces ultor acerbæ,
 Iustitiae meminere tuae, scelerumque suorum.
 Frustra, igitur, frustra populi miserebore talis,
 Alme parens, nihil ille tua mutatus ab ira,
 Aut pietate, bonum postponere perget iniquo,
 Audax, inter eos faciunt qui iusta docentque,
 Omne genus scelerum nullo patrare pudore.
 Iure igitur, qua tanta bonis tam certa parasti
 Horrenda 55. Præmia, confessu exclusi cætuque piorum,
 minatio. Heu, seris lacrymis, sese amississe dolebunt.
 * Quare age, summe deum, qui caelo fulmina vibras,
 Crimina pérque omnes vlcisceris omnia gentes,
 Exsurge ô vindicta, flammantemque exere dextram.
 Cur adeò lentus iusta armatis in iras?
 Iamdudum infesta lapidatos grandine, totis
 Fas fuerat per cacarapi vestigia campis.
 Ne te, neu ve tui regni decora alta viderent,
 Sed magis ut videant, intabescantque videndo.
 Quis nunquam dabitur (nec enim meruere) fruisci,
 Redde oculos, miseris rumpantur vt ilia tandem,
 Inuidiaque crepent vsti liuore medullas.
 * Interea nullo pax dissoluenda tumultu,
 Aurea pax, diuū munus, hominūque voluptas,

8 Et in semita iudiciorum tuorum Domine sustinuimus te:
 & nomen tuum & memoriale tuum in desiderio animæ.

9 Anima mea desiderauit te in nocte: sed
 & spiritu meo in precordiis meis de mane
 vigilabo ad te. Cùm
 feceris iudicia tua in terra, iustitiam discet
 habitatores orbis.

10 Misereamur impi, & non discet iustitiam facere: si terra
 sanctorū iniqua ges-
 fit, & nō videbit gloriam Domini.

11 Domine exalteatur manus tua vt non videant: videant & cōfundantur zelates populi, & ignis hostes tuos denoret.

12 Domine dabis pacem nobis: omnia enim opera nostra operatus es in nobis.

*Te, pater, aeterno nobiscum fædere iunget,
Ut post exhaustos per tot fer a bella labores,
B illa quibus lato defungi fine dedisti,
Perpetuos tecum iuncti regnemus in annos.*

13 Domine Dominus noster, possederūt nos demini absque te. Tantum in te recordemur nominis tui.

" Nam satis atque satis crudeles hactenus agri pertulimus dominos, dudum, pater optime, dudum. Tam saui imperij pertasum: solue cruento Colla iugo, rursusque tuam bonus assere gentem; Tantum, ut voce tui nostra celebrentur honores;

Illi autem dira noti feritate gigantes,

" Postquam mors anima rigidos absoluerit artus, Aeterna semper morituri nocte premantur, Calcatique tuo pede, protriti que, sine ullo nomine, viuorum sacro radantur ab albo.

" Nam quid in ingratos effusa prodigus arca, Heu nisi contemnum, fastumque, minasque tulisti? Num tibi, pro regnis ullo sine limite certo Protensis quacunque patet tellusque fretumque, Gratia vel solo illa est unquam redditaverbo?

" O duros quos nec fors lata, nec aspera flexit Admonuit-ve simul sapere! O quam rectius illi Qui te, felices si non, at tempore saltem

Quæsiuere malo, senisque doloribus hausti Prægmetu vix mussantes, statuere repente, Mutati, ad tua iussa suos componere mores! Quod facinus, te dante nouis conatibus auctus Successusque bonos, & continuum incrementum.

" Nam velut illa, cui post tot fastidia, primus Mensibus exactis ematurescere partus Incipit, & iam iamque premens erumpere gestit, Fallit inexpertos solo clamore dolores;

Mox parit insignem pressuræ oblitera puerum, Matri pertentant tacitum noua gaudia pectus:

" Sic nos, queis longo de te conceptus ab usu Pœnarum timor est, magno nixu atque labore Vexati, tandem parimus, latique nouello Iustitiae fætu, nosfros miramur honores.

Ah pater, omnigenum motörque datörque honorū, Ah utinam, nobis te obſetricante, liceret Edere maturum perfecto tempore partum! Haud ita terrigenum floreret magna per orbem Turba virum, ad luctam nobis pugnámque relicta Difficilem dubiamque. ô terque quatérque beatos,

Qui,

Vexatio dat
Intellectum.

17 Sicut quæ concepit, cu appropinquauerit ad partum dolē clamat in doloribus suis: sic facti sumus à facie tua Domine:

18 Concepimus & quasi parturiuimus, & peperimus spiritum iustitiae. Salutes non fecimus in terra, ideo non ceciderunt habitores terræ.

*Qui, ne victa darent seruili colla catenæ,
Acciperentque ultro dominos diuersa iubentes,
Prælegere mori, fusq; impune cruento
Iustitiam propter, verique tenacis amorem,
Sancte parens, animam pro te posuere volentes!*

Laud. & com.
mendatio
martyrii.

*Nec verò mors illa fuit, sed vita perennis:
19 Vinent illi etenim, viuent per secula cuncta,
Quos furor insontes inimicus & abstulit ensis.*

*Ergo agite, o animæ felicia munera passæ,
Excute in gratum clara iam luce soporem,
Euigilate viri, tumulisque emergite mutis,
Quos manus innecto quondam pia puluere struxit,
Et lucis laudate Deum vitæq; datorem.
Tu pater, æstiuo veluti quum languida sole
Herba iacet, si forte nouo cum manere resudet
Ros gelidus, reparat rediuiua repente virorem,
Floricomansque alie & fragrans caput ardua tollat:
Non aliter vita functos, terraque iacentes
Magnarimos quondam heroes, pro te oppetere ausos
Erigis, irrorasque nouum per membra vigorem,
Membra nigrae post hac nequaquam obnoxia morti.
Illa suum in solos ius exercere tyrannos
Perstet, & æterna teneat sub nocte sepulcros.*

*20 Interea saluete pyj, mea maxima cura,
Iustorum cineres manesque animæq; virorum:
Dumq; meus totam iustus furor euomat iram,
Sedibus inclusi vestris, dulcique parentis
Telluris gremio, lucem expectate propinquam.*

*21 Ecce etenim (nec longa mora est) descendet ab arce
Celesti Deus altitonans, terrasque nocentes
Terricolasque simul viset quæsitor acerbis;
Tum sua suppliciis homines infanda scelesti
Facta luent dignis, tum iustum terra cruento
Quem biberat quondam, reuomet, cæsosque cauernis
Eductos imis, cælo vitaq; remittet.*

Cap. 27. *1 Tum quoque ne tanto desit suprematriumpho
Laurea, ne ve aliquo metus ullus ab hoste relictus
Victori partum minuat decus, ultima belli
Victima fatalis serpens erit improbus ille
Leviathan, generis nostri certissimus hostis.
Namque hunc immensis sinuantem squammea spiris
Terga, quibus terras amplexus & aquora, celum,
Cælum etiam vecte opposito (ni fata resistant)*

O 3 Aethe-

*19 Viuet mortui tui,
interfecti mei resurgent. Expergitimini
& laudate qui habitatis in puluere: quia
ros lucis, ros tuus: &
terram gigantum de-
trahes in ruinam.*

*20 Vade popul' meus
in cubicula tua, clau-
de ostia tua superte.
Abscondere modicū
ad momētum, donec
pertranseat indigna-
tio mea.*

*21 Ecce enim Domi-
nus egredietur de lo-
co suo, ut visitet ini-
quitatem habitatoris
terrae contra eum: &
reuelabit terra san-
guinem suum, & non
operiet ultra interfe-
ctos suos.*

Cap. 27.

*1 In die illa visitabit
Dominus in gladio
suo duro & grandi &
forti super Leviathan
serpentem vester: &
super Leviathan ser-
pentem tortuosum, &
occidet cetum qui in
mari est.*